

БЕЗ ДА ЗАБРАВЯМЕ И СВОЯ „ДВОР“

Вече пет години русенци периодично изпитват последиците от изпускането на течен хлор (преминаващ впоследствие в газообразно състояние) от Комбината за хлор и хлорни продукти на север от Русе. Отравянето на въздуха е сравнително редовно — на по няколко дни, няколко седмици, много рядко — по на месец.

Дълго чакахме колективът на предприятието да реши техническите и технологическите си проблеми, години наред гневно звънят телефони в най-отговорните институции в Русе. И в София. Дълги години най-отговорни ръководители на окръга и страната търсят решение на станалия пословичен в страната проблем номер едно на русенци — въздухът, който дишаме.

В същото време се трупаха и наши, родна „марка“, проблеми. Макар и далече не така тежки, дозите мръсен въздух, дело на наши предприятия, също предизвикват гнева на русенци. И решението бе дадено — в края на миналата година Министерският съвет прие Разпореждане № 25, чрез което се осигуриха средства до 1990 година заводите „Георги Димитров“, „Петър Караминчев“, „Леон Таджер“ и още някои да престанат да допринасят за влошаването на екологичната картина в града ни.

Заничайки в съседския двор обаче, съвсем не забравяме, че бързо и без бабавене трябва да очистим своя, колкото и сравнително незатрупан с боклуци да изглежда. Решение № 25 на МС се изпълнява, но не бива да премълчаваме, че по пътя си то среща и мини — ръководството (заводско и надведомствено) на ТХК „Петър Караминчев“ успя да отложи с една година изпълнението на задачите си, предвидени в РМС № 25.

Към нашите локални замърсители ние ще се връщаме многократно, внимателно ще следим за изпълнението на програмата за очистване на русенския въздух. Но думата ни сега е за големия бич — изпускането на хлор от гюргевския Комбинат за хлор и хлорни продукти.

Какво правят ръководството на окръга и града, какво правят специализираните органи, за да се промени екологичната обстановка?

За наши събеседници поканехме Георги ТАБАКОВ — първи секретар на Общинския комитет на БКП — Русе, к. м. н. Константин КОЛЕВ — директор на Окръжната хигиенно-екологична инспекция, и

офицера Колю КОЛЕВ — от отдел „Гражданска отбрана“ на Окръжно военно управление.

Д-р Константин КОЛЕВ:

— Екологичната обстановка в Русе стана особено напрегната след 1980 година, когато започнаха да влизат в действие първите мощности на румънския Комбинат за хлор и хлорни продукти.

Какво правим ние? Десет дни в месеца работниците на ОХЕН извършват лабораторен контрол на въздуха в три пункта на града — на ул. „Генерал Скобелев“, край Централна жп гара и на ул. „Байкал“ в квартал „Здравец“. Резултатите: всички наблюдавани параметри на екологичната картина понякога многократно превишават предельно допустимите концентрации. Особено ярко изразено превишават нормативите хлорът, прахта и оловните аерозоли. В някои случаи предельно допустимите количества за хлор се надвишават десетократно! Впрочем какво значи предельно допустими количества, какво значи тези нормативи? След като съдържанието на хлор във въздуха е поначало недопустимо!

В тази връзка искам да се върна към публикувания във в. „Поглед“ — брой 34 от 24 август т. г. — материал под заглавие „Въздухът на Русе“. Радвам се, че се заговори на тази тема и в печата. Но като директор на Окръжната хигиенно-екологична инспекция трябва да изтъкна, че никой не е казвал на автора на публикацията, че „основания за безпокойство няма

ло“. Най-малко ние можем да омаловажаваме проблемите на Русе, свързани с чистотата на въздуха.

При обговаряне с хлор ние депозираме всички данни от пробите в Окръжния народен съвет, откъдето биват информирани незабавно Окръжният и Общинският комитети на БКП, Комитетът за опазване на природната среда при Министерския съвет, Министерст

вото на народното здраве и социалните грижи.

Колю КОЛЕВ:

— Изхождайки от нашите специфични позиции, ние подготвихме, отпечатахме и разпространихме специална ПАМЕТКА за поведението на населението при обговаряне с промишлен хлор. Мисля, че тя е стигнала до всеки русенец и няма защо да влизам в подробности — там е написано как трябва да постъпваме в такива случаи. Включително и при евентуална голяма производствена авария в отсрещния комбинат. Колкото и малка да е вероятността за такава тежка катастрофа, ние нямаме право да не я вземем предвид при подготвянето на паметката.

Георги ТАБАКОВ:

— Преди няколко месеца се състоя извънредно заседание на Смесената българо-румънска комисия по проблемите на опазването на природната среда. В работата участвах и аз в качеството си на първи секретар на русенския Общински партиен комитет.

Основната задача на срещата — от българска страна — беше да се отдели главно внимание на проблемите, произтичащи от Комбината за хлор, сода каустик и солна киселина. В завода за хлор се извършваше капитален ремонт, по същество реконструкция и модернизация — поради силно корозиралото оборудване предприятието е било в лошо състояние. Ремонтите, реконструкцията и модернизацията, според информацията, която получихме от румънска страна, ще про

текат на два етапа — до месец септември следващата година и до 1989 година. Румънската делегация ни увери, че главните проблеми, свързани с опазването на природната среда, ще бъдат решени през първия етап на обновените работи. И че през втория етап ще се решават технико-икономически проблеми, които при това, както ни уверяваха, „ще затвърдят постигнатото през първия етап — в екологичен план“. Уверявахме ни също, че строго се следи за дебелината на стените на цистерните, в които се съхранява хлорът, че въпреки това е планирано да се изгради „нов склад с повишена сигурност“. Остава всичко това да бъде изпълнено точно така, както бяхме уверявани! И за което и ръководството на Русе, и ръководството на окръга, и правителствени ръководители са били уверявани.

В ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Нашата страна лансира инициативата на Общоевропейското съвещание за сигурност и сътрудничество във Виена да се обсъдят екологичните проблеми на Стария континент; другарят Тодор Живков предложи да бъде подписан договор за екологическа защита на Балканския полуостров; през миналата година нашата малка България бе домакин на Екофорум за мир — неговата „втора папка“ беше опазването на човешеството от екологическа катастрофа, наред с опазването му от термоядрен апокалипсис; и една от конкретните ни стъпки — Разпореждане № 25 на МС за очистването на въздуха на Русе, което има отношение не само към русенския въздух. В контекста на всички тези неща ние, русенци, имаме всичкото право да настояваме ръководството на Комбината за хлор и хлорни продукти на отсрещния бряг на река Дунав да спазва стриктно задълженията, които бяха поети през юни т. г. на заседанието на Смесената българо-румънска комисия по проблемите на опазването на природната среда.

Иван ХАРИЗАНОВ